

Tuskin kukaan tällä alalla ehdottaisi, että kyseessä olevaan tieteenhaaraan perehtymätön historioitsija ryhtyisi tutkimaan tieteenhaaran historiaa siinä toivossa, että välttämätöntä apua olisi aina saatavissa alan asiantuntijoilta.

Itse asiassa Ahvenaisen tarkastelun kohteena ei ole tekniikan historia. Hänen mukaansa pääasia ei olekaan itse insinööritaidossa. "Lähtökohta tekniikan historiassa on, mitä muutos on merkinnyt. Periaatteessa voidaan ongelma asettaa myös päinvastoin kysymällä, onko ilmiö heijastusta tekniikassa tapahtuneesta muutoksesta." Eli: "Tekniikan historiassa ei ole tärkeitä se, mihin suuntaan ratas on pyörinyt koneessa muuten kuin siinä tapauksessa, että rattaan pyörimissuunnan muutos on

merkinnyt olennaista muutosta tuotannossa." Lisäksi tekniikan historian tutkiminen vain insinööritaitoon rajoittuen "olisi rajoituneisuudessaan kovin pitkäväteistä". Ahvenaisen polemiikki osuu viereen, koska Huldénin ja allekirjoittaneen puheenvuoroissa oli kysymys tekniikan historiasta, eikä teknisen kehityksen heijastumista muilla aloilla. Viitatakseni vielä kerran luonnontieteiden historiaan: tuskin esimerkiksi tähtitieteen historian tutkimusta voidaan harjoittaa vain keskittymällä tähtitieteellisten saavutusten aiheuttamiin muutoksiin, leimaamalla tähtitieteen yksityiskohtia pitkäväteisiksi ja kääntymällä pätevän tähtitieteilijän puoleen aina kun omat keinot eivät riitä.

Sixten Ringbom

TEKNIIKAN MUSEOSSA SYKSYLLÄ 1981

*Jäi vaimo aamulla nukkumaan
kun otin takkini naulastaan
ja kiiruhdin Viikin tielle,
ain Viikintielle.*

*Jo Lauri sorvinsa ääres on
ja seuranaan tuo Eero vallaton,
lie Huttunen ja Kalle siellä
ja Luoti vielä, ain Kallen tiellä.*

*Helmer-poika ruuveillensa listat oivat laatii,
oman kyllä löytänet kun tarve sitä vaatii
Huh hah hoi, kohta kutsu jälleen soi
ja se Helmerillekin, tuon kahvitaun toi.*

*Tigerstedt'in vempheet kun Pertti pani kuntoon,
amatöörin rakkineet ne hänelle astui vuoroon.
Huh hah huu kyllä kaikki kluttaantuu,
kas Ukkokillan istuinnoissa voidellaan suu.*

*Päällikönkin arvonimi Ollilla sais olla,
eihän ihme, sätelee tuon pienen miehen polla,
tarkka on ja pahoittelee verottajan taksaa,
ehkä sais jo museokin Ollin verot maksaa.*

*Otto sekä Salonen tuo aisapari kaksi,
ei taida enää Huhdastakaa olla Oton taksi.
Mittarit ja taulukot on Oton mielityötä,
kirjoitukset, selostukset on tulleet miehen myötä.*

*Oman alan mestari on kellarissa Illi,
ilman hänen työtäänsä ois museomme villi.
Hyllyt tekee, kortit laatii ja kunnossa on monttu
Hän on meidän mielestämme kunnan kotitonttu.*

Laatinut Onni Leino, paitsi viimeisen säkeen, jonka ovat tehneet muut talkoolaiset.

*Myös toinen tonttu kellarissa hiippailoe ja kuleksii,
kukas muu kuin ystävämme, vanha kunnan Aleksii.
Aarteitansa kiilloittaa ja pullojansa haistaa,
taitaa joskus korkin alta mehujaan myös maistaa.*

*Jouhivaara kolmas tonttu kellarissa hääää,
leffakoneet tutut on, ei puutu töiden määrää.
Rakentelee, putsailee ja hyvältä jo näyttää,
Pertin toiveet hiljallensa museossa täyttää.*

*Kirjastokin valmistuu ja siitä kiitos Arvi,
työtä tehty vuosia ja ukkojakin parvi.
Joutsenlahti, Leppänen ja Koillisenkin Topi,
siinä joukko pystyvä jot nälviä ei sovi.*

*Peron Tauno hiljainen ja kirjojansa tavaa,
kohta kai sen kirjastonsa yleisölle avaa.
Piirustukset tutkii, myös luettelot laatii,
kai sekkin homma museossa ison miehen vaatii.*

*Oppaan toimi Malmarilla usein saattaa olla,
päälle sen jo maistuukin taas kahvi sekä pulla.
Kuulla saavat selitykset vieraat sekä tutut,
saattaa joskus vaihtuakin esineistä jutut.*

*Juvonen on tarkka poika harvoin päättään aukoo,
saapuu aamuin museolle kun jo on kahvitauko.
Uutisiaan kertoilee ja joskus jonkun vitsin,
siihen sitten päätyköön tää päivän kahvisitsi.*

*Museotoimen tahtona
on meillä Onni Leino.
Jos muilta keinot loppuu,
on taskussa hällä keino.*

Onni Leino

JÄSENMAKSU, MITÄ SE ON

Olen olosuhteiden pakosta joutunut prof. Jaarli Jauhaisen jälkeä hoitamaan Suomen Teknillinen Museoyhdistys r.y:n varoja ja velvotteita. Aatteellisena yhdistyksenä joudutaan kaikki toiminta rahoittamaan jäsenmaksuilla. No hyvä, laskuista selvittää, jos jäsenet omalta osaltaan maksaisivat jäsenmaksunsa. Valitettavasti näin ei ole tilanne. On usein vaikea toimia viimeisillä penneillä ja tiedän kokemuksesta, että yhdistys, seura, liitto jne. ei saa sitä arvostusta, mikä sille kuuluisi, jos sen rahakirstu on tyhjä. Jäsenmäärä jäsenluettelossa voi olla suuri, mutta kun tästä määrästä 30–50 % jättää vuodesta toiseen jäsenmaksunsa suorittamatta, heittää auttamattomasti toimintavuodeksi tehty talousarvio "häränpyllyä". Olisi paljon reilumpaa ilmoittaa, edes virallisella postikortilla, eroavansa jäsenyydestä ja parilla sanalla syyn eroamiseen.

Viimeksimainittu asia on yhtä tärkeätä, jotta yhdistyksen johtokunta voisi osaltaan tarkistaa myös yhdistyksen toimintaa ja vaikkapa tehdä muutoksia toimintaohjelmaansa.

Karhutessani jäsenmaksuja joko kirjeellisesti tai suullisesti, olen saanut usein seuraavan vastauksen: "En maksa jäsenmaksua ja eroan yhdistyksen jäsenyydestä, koska en voi osallistua yhdistyksen toimintaan täältä maaseudulta". Tämä on asia jota sietää pohtia.

Suomen Teknillinen Museoyhdistys ry. toimii sääntöjensä mukaan valtakunnallisena ja sen mukaan tavoitteina on mm. teknistä museotietoutta levittää maahamme ja mahdollisuuksien mukaan tukea teknillisten museoiden toimintaa. Vaikka yk-

sityinen jäsen ei voi aina osallistua Helsingissä pidettäviin tilaisuuksiin, kantaa hän jäsenmaksullaan "kortensa kekkoon" koko toiminnan hyväksi. Hän toimii näin tukijäsenenä, joka auttaa osaltaan tukijäsenen yhdistystä kohti aktiivisesti toimivaa valtakunnallista järjestöä, joka jopa taloudellisesti pystyisi tukemaan maamme teknillisiä museoita. Toiminta on siis tärkeintä, onnistutaanko aina tässä, se on jo eri asia.

Nyt on jäsenille erikoisetuna jäsenmaksuun sidottu aikakauslehti RESIINA, jonka jokaisen numeron painatus, postitus ym. kulut nousevat muutamaa tuhanteen markkaan yhdistyksemme osalta. Se vaatii siis "leijonan osan" jäsenmaksutulostamme. On kuitenkin katsottu, että jäsenlehti on välttämätön. Lehden sisällöstä voidaan olla monta eri mieltä, mutta jostain on lähdettävä. Lehden toimitusneuvosto ja toimitus tekevät parhaansa sisällön monipuolistuttamiseksi, mutta tämä kaikki vie aikansa. Viimeksimainitussa asiassa voit myös osaltasi auttaa, lähettämällä joko kirjoituksia tai aineistotietoja lehdelle. Kiinnostavia ovat myös vanhat teknilliset kuva-aineistot joihin liittyvä teknillinen selostus täydentää niiden julkaisu-arvoa.

Vielä kerran arvoisa jäsen. Kiireistäsi huolimatta, suorita mahdollisesti rästinjäänyt jäsenmaksusi. Olet välttämätön tuki yhdistyksen toiminnalle. Lisäksi voit osaltasi myös kartuttaa yhdistyksen jäsenmäärää, teroittaa myös heille jäsenmaksusuorituksen tärkeyttä ja näin voisimme todeta, että jäsenmaksut on suoritettu 100 prosenttisesti. KIITOS.

Vuoden 1981:n rahastonhoitaja: Onni Leino